

[Socialministeren.]

der under sådan gerning invalideredes i sværere grad.

Endelig ydes der i en række tilfælde hædersgave i henhold til lov nr. 475 af 1. oktober 1945 om erstatning til besættelsestidens ofre. Det drejer sig her om tilfælde, hvor danske statsborgere satte liv eller helbred til under deltagelse i modstandskampen eller som følge af internering eller deportation på grund af deltagelse i modstandsbevægelsen, samt om danske statsborgere, der blev dræbt eller alvorligt invalideret under tjeneste i det danske politi og grænsegendarmeri eller ved gengældelsesaktioner fra besættelsesmagtens side.

Hædersgaverne, der som hovedregel oprindelig udgjorde 800 kr. til invaliderede og enker og 200 kr. til børn af de dræbte eller invaliderede, er ved to lejligheder blevet forhøjet under hensyn til den stedfundne prisudvikling.

Den første gang var i 1955 i forbindelse med 10 års dagen for befrielsen, da hædersgaverne blev forhøjet med 25 pct., således at beløbene herefter udgjorde henholdsvis 1.000 kr. og 250 kr. årligt.

Den anden forhøjelse fandt sted i 1960, efter at der var forløbet 15 år efter befrielsen. Ved denne lejlighed forhøjedes hædersgaverne med yderligere 25 pct. af de oprindelige beløb. Ydelserne udgør herefter i dag 1.200 kr. årlig til invaliderede og enker og 300 kr. til børn.

I foråret 1965 vil der være forløbet 20 år siden Danmarks befrielse. Regeringen foreslår med dette som anledning, at hædersgaverne forhøjes yderligere med 25 pct., således at de fra den 1. april 1965 udgør 175 pct. af de oprindelige beløb, d. v. s. 1.400 kr. til invaliderede og til enkerne og 350 kr. til børnene. Denne forhøjelse svarer helt til prisudviklingen siden den sidste forhøjelse af hædersgaverne.

Samtidig er det fundet rigtigt at forhøje de understøttelser, der ydes i anledning af ulykkestilfælde på søen under den 1. ver-

denskrig, idet disse understøttelser hidtil har været reguleret på linje med de nævnte hædersgaver.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter samme retningslinjer som de senest vedtagne indfødsretslove, d. v. s. at der i et særligt afsnit er optaget de personer, der søger om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

Det foreliggende lovforslag omfatter i § 1 195 personer, der søger dansk indfødsret ved naturalisation, og i § 2 1 person, der omfattes af den fornævnte lov fra 1946; vedkommende, der på grund af denne lov har været udelukket fra automatisk at erhverve dansk indfødsret, søger nu om at blive stillet, som om 1946-loven ikke havde eksisteret, for så vidt angår den pågældende.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folkets velvillige og hurtige behandling.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om udførsel af kød m. m.

Lov nr. 215 af 16. juni 1958 om udførsel af kød m. m. skal i henhold til lovens § 6, stk. 2, således som denne bestemmelse blev affattet ved lov nr. 49 af 25. februar 1963, forelægges til revision i folketingsåret 1964-65. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der ikke i den forløbne tid indhøstet erfaringer, der kan begrunde ændring af loven, og lovforslaget går derfor ud på, at forslag om revision af loven fremsættes for folketinget i folketingsåret 1967-68.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærk-

[Landbrugsministeren.]

ninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til velvillig behandling i det høje ting.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme. Forslaget går ud på, at der skal foretages fiksering af grundstigningsskylden, og at den forhøjede grundstigningsskyld, der som følge af omvurderinger er betalt i skatteårene 1962-63—1964-65, tilbagebetales.

Ved behandlingen i forrige folketings-samling af venstres og de konservatives forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af grundstigningsskylden og af regeringens forslag om udskydelse af den 13. almindelige vurdering anførte jeg, at en fiksering af grundstigningsskylden på grundlag af niveauet ved 12. almindelige vurdering i 1960 ville være den rimeligste vej til at bringe de opståede skævheder og urimeligheder ud af verden og til for fremtiden at undgå nye urimeligheder. Jeg gav tilsagn om, at regeringen ville fremsætte lovforslag, som sigtede herpå. Detailspørgsmålene i forbindelse hermed burde dog forinden undersøges i det ekspertudvalg, der er nedsat vedrørende forenklingen af ejendomsbeskatningen. Efter at forslaget om udskydelse af 13. almindelige vurdering m. v. var gennemført som lov nr. 133 af 1. maj 1964, bad jeg derfor den 12. maj 1964 forenklingssudvalget om at udarbejde en redegørelse om fikseringen og om på grundlag heraf at udfærdige et lovforslag herom. En sådan redegørelse med udkast til lovforslag har jeg herefter modtaget fra udvalget den 17. september 1964, og det pågældende materiale fra udvalget er optrykt som bilag til det nu fremsatte lovforslag. Som det fremgår heraf, er det forenklingssudvalgets opfattelse, at fikseringen af grundstigningsskylden i intet tilfælde bør ske på et højere niveau end niveauet ved den almindelige vurdering i 1960. Dette standpunkt kan regeringen tiltræde, og det nu fremsatte lovforslag svarer derfor med hensyn til selve fikseringen ganske til det af udvalget udfærdigede lovforslag.

Udvalgets forslag går i øvrigt ud på, at den anførte fiksering først foretages med virkning for afgiftssvarelsen fremover, altså

tidligst fra og med skatteåret 1965-66, således at de forhøjede grundstigningsskyldsbetalinger, der har fundet sted i skatteårene 1962-63—1964-65 som følge af omvurderinger, ikke bliver redresseret, idet udvalget anfører, at det vil medføre dels nogle teknisk-administrative vanskeligheder for oppebørselsmyndighederne, dels provenumæssige vanskeligheder for kommunerne, såfremt en tilbagebetaling af disse beløb skal finde sted.

Regeringen er imidlertid af den opfattelse, at der uanset de påpegede vanskeligheder bør ske en tilbagebetaling af den som følge af omvurderingerne i de mellemliggende år betalte forhøjede grundstigningsskyld. Der er derfor i det fremsatte lovforslag blevet indsat en bestemmelse i § 2 om denne tilbagebetaling. Det beløb, der for de tre nævnte skatteår, 1962-63—1964-65, bliver tale om at tilbagebetale vedrørende de omvurderede ejendomme, anslås at andrage ca. 60 mill. kr., hvoraf kommunerne i henhold til lovforslaget kommer til at bære en andel svarende til de beløb, de i sin tid har oppebåret heraf, hvilket efter bestemmelsen i stats-ejendomslovens § 73 principielt vil sige halvdelen eller ca. 30 mill. kr.

Regeringen er klar over, at såvel denne tilbagebetaling som selve fikseringen kan volde vanskeligheder for en del kommuner. Der er ikke med det foreliggende lovforslag taget stilling til, hvorledes disse vanskeligheder skal overvindes. Dette spørgsmål bør efter regeringens opfattelse indgå i de kommende overvejelser og forhandlinger om den øvrige ejendomsbeskatning. Når forenklingssudvalget har afsluttet sit arbejde hermed, er det regeringens hensigt efter forhandling med de kommunale organisationer at stille forslag herom.

Med hensyn til de forskellige detaljer i fikseringsordningen skal jeg i øvrigt tillade mig at henvise til de lovforslag ledsagende bemærkninger samt til det som bilag til forslaget optrykte materiale fra forenklingssudvalget.

Jeg skal hermed anbefale det foreliggende lovforslag som grundlag for tingets forhandling om den fremtidige ordning af grundstigningsskylden.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i fun-